מתני' נדר בחרם. דאמר חפץ זה חרם עלי ושוב אמר לא נדרתי אלא בחרמו של יס על סם הרשת שנדין בו את הדגים ולא בחרם ממש: **אלא בקרבנות מלכים.** דורונות שמקריבין לפני מלכים: **וכן אם אמר הריני עצמי קרבן.** דמשמע שהקדיש את עצמו ושוב אמר לא נדרתי אלא בעצם אחד שיש לי בתוך ביתי שהנחתיו להיות נודר בו ולא בעצמי ממש: **על כל אלו אין נשאלין להן.** דאין צריך שאלה דודאי מותר הואיל ואינהו אמרי דעל דעת כן אמרו: **ואם נשאלו.** אם באו לישאל: **והכמים אומרים פותחין להן פתח.** בחרטה ומוכיחין אותן שלא יהגו קלות ראש בנדרים: **גמ'** **וכולן אין נשאלין.** דאין פותחין להם פתח ואין מתירים להן דקנסינן להו משום דנדרא ממש משמע: **והדר פני אם נשאלו.** דמשמע דנשאלין: **וכולן אין צריכין שאלה.** דמותרין בלא שאלה: **בד"א בתלמיד חכם.** דלקראי הוא דנדר כה"ג ולא אתי למיסרך: **אבל ע"ה שבא לישאל עונשים אותו ומחמירים עליו.** כדי שלא יהא רגיל לנדור בו: **ועבר על גזירותו.** דכסבור בטעות נדר ואחרי כן בא לישאל: **אין נזקקין לו.** לפתוח לו בחרטה: **גזירות מועטת.** שקבל עליו גזירות ל' יום. אבל אם קיבל גזירות מרובה ועבר ושתה ק' יוס אין אומרים ינהג איסור ק' יוס שנהג היתר אלא לענוש ל' יוס כסתם גזירות. הכי נמי עונשין אותו שינהג איסור בנדרו וכימים שעבר כל נדרו דכשאמר לא נדרתי אלא בחרמו של יס ונהג היתר בנדר עד לאחר זמן שעלה בדעתו לישאל: **כי דינא דמזדקקי ליה.** קודם שינהוג איסור בעצמו לא עביד שפיר: **שסופך למעול בנדרים.** אם תרבה לנדור: **שהופכין.** פניס כנגד עורף שבאים על נשותיהן שלא כדרכן: **שהופכים שולחנן.** היא למעלה והוא למטה: אינו אשה הויין לו בנים שאינן מהוגנין אמר רב יוסף ובאשתו נדה אמר רבי שמעון בן לקיש [1]עקבה דקתני במקום הטנופת שהוא מכוון כנגד העקב תניא [1]בעבור תהיה יראתו על פניכם זו בושה לבלתי תחטאו מלמד שהבושה מביאה לידי יראת חטא מיכן אמרו סימן יפה באדם שהוא ביישן אחרים אומרים כל אדם המתבייש לא במהרה הוא חוטא ומי שאין לו בושת פנים בידוע שלא עמדו אבותיו על הר סיני אמר רבי יוחנן בן דהבאי ד' דברים סחו לי מלאכי השרת חיגרין מפני מה הויין מפני שהופכים את שולחנם אילמים מפני מה הויין מפני שמנשקים על אותו מקום חרשים מפני מה הויין מפני שמספרים בשעת תשמיש סומין מפני מה הויין מפני שמסתכלים באותו מקום ורמינהו שאלו את [1]אימא שלום מפני מה בניך

מתני' [1]נדר בחרם ואמר לא נדרתי אלא בחרמו של ים בקרבן ואמר לא נדרתי אלא בקרבנות של מלכים הרי עצמי קרבן ואמר לא נדרתי אלא בעצם שהנחתי לי להיות נודר בו: קונם אשתי נהנית לי ואמר לא נדרתי אלא באשתי הראשונה שגירשתי על כולן אין נשאלין להם ואם נשאלו עונשין אותן ומחמירין עליהן דברי ר' מאיר וחכ"א פותחין להן פתח ממקום אחר ומלמדין אותן כדי שלא ינהגו קלות ראש בנדרים: **גמ'** הא גופא קשיא אמרת אין נשאלין להן והדר תני אם נשאלו עונשין אותן ומחמירין עליהן אמר רב יהודה הכי קתני וכולן אין צריכין שאלה [2]בד"א בתלמיד חכם אבל בעם הארץ שבא לישאל עונשין אותו ומחמירין עליו בשלמא מחמירין דלא פתחינן ליה בחרטה אלא עונשין היכי דמי [3]כדתניא [4]מי שנזר ועבר על נזירותו אין נזקקין לו עד שינהוג בו איסור כימים שנהג בהן היתר דברי רבי יהודה אמר רבי יוסי [5]בד"א בנזירות מועטת אבל בנזירות מרובה דיו ל' יום אמר רב יוסף הואיל ואמרי רבנן אין נזקקים לו בי דינא דמזדקקי לא עביד שפיר רב אחא בר יעקב אומר [6]משמתינן ליה: וחכ"א פותחין לו פתח כו': [7]תנא [8]לעולם אל תהי רגיל בנדרים שסופך למעול [9]בשבועות ואל תהי רגיל אצל עם הארץ שסופך להאכילך טבלים אל תהי רגיל אצל כהן עם הארץ שסופך להאכילך [10]תרומה [11]ואל תרבה שיחה עם האשה שסופך לבא לידי ניאוף רבי אחא ברבי יאשיה אומר כל הצופה בנשים סופו בא לידי עבירה וכל המסתכל בעקבה של מפירות שבעולם יסור כחו מעליו ולא יוכל להתעסק במלאכת שמים לכך מזקק לו מיד אך החמיר עליו כיון שעבר על נדרו שלא להתירו בחרטה אלא בפתח: **אל תהי רגיל בנדרים שסופך למעול בשבועות.** דחמירי טפי דכתיב בו (שמות כ) לא ינקה: **להאכילך תרומה טמאה.** להזהיר אפילו כהן שלא יהא רגיל אצל כהן ע"ה: **ובאשתו נדה.** אפילו אשתו נדה שיש לו בה שעת היתר: **מלמד שהבושה מביאה לידי יראת חטא.** דעל פניכם משמע בושת פנים וכתיב בתריה לבלתי תחטאו: **לא עמדו אבותיו על הר סיני.** שהרי נתן טעם למעמד הר סיני לבעבור תהיה יראתו על פניכם וכתיב (דברים כט) את אשר ישנו פה היום ואת אשר איננו פה ומי שאין לו בושת פנים אינו מזרעם: **שהופכין את שולחנם.** ולפי ששינה דרך לוקה דרך: **חרשין.** שאין שומעין ואין מדברים: **שמספרים בשעת תשמיש.** ומנלא חוטאין בדיבור ובשמיעה:

[1]ביהודה נמי אסורין וסיפא ר"א בר' לדוק דאמר סתם חרמים בגליל אסורין לפי שאין מכירין את חרמי כהנים הא מכירין מותרין דסיפא לקולא ומש"ה סתם חרמים ביהודה שהיו מכירין אלו ואלו מותרין וסתם תרומה נמי ביהודה לר"א בדבי לדוק מותרת. והאי דנקט רבי יהודה תרומה ונקט רבי אלעזר חרמים לאו דוקא דה"ה בתרומה גופה אי נמי בחרמים גופייהו הוה מצי לאפלוגי אלא מר דשמיע ליה מרביה קאמר ומר דשמיע ליה מרביה קאמר ולפי זה כי מהדרינן לעיל אמאן דס"ל לא מעייל איניש נפשיה לספיקא הוה מצי למימר רבי אלעזר בר' לדוק היא אלא רבי יהודה עדיף ליה דקאמר הכי בנזירות גופיה: ולענין הלכה קיימא לן דסתם נדרים להחמיר כסתם מתניתין: **אבל בנזירות מרובה.** כלומר שהה יותר משלשים יום: **הואיל ואמור רבנן אין נזקקין לו כי דינא דמזדקיק ליה לא עביד שפיר.** כלומר דלא תימא הא דקאמר אין מזקקין לו לומר שאין מחזירין אחריו שישאל על נדרו אע"פ שמחזירין אחרי מי שלא עבר על נדרו שהרי המקיימו נקרא חוטא וכדאמרינן בפרקין דלקמן (דף כב.) המקיימו כאילו הקריב עליו קרבן ומיהו אם בא לישאל מעצמו מזקקין להתירו דליתא אלא כי דינא דמזדקיק לא עביד שפיר: ולענין הלכה קיימא לן כרבנן דמתניתין דאמרי בנדרים הללו אין עונשין אותן ופתחין בהו נמי בחרטה וכדפרישנא במתניתין[6]. והני מילי בנדרים הללו אבל בנדרים דאורייתא נהי דפתחין בהו נמי בחרטה כדקי"ל באידך פרקין דהלכתא פותחין בחרטה מיהו מי שעבר עליהן ובא לישאל אין מזקקין לו עד שינהוג איסור בנדרנא מרבנן דמזדקיק ליה מקמי הכי משמתינן ליה וה"ה נמי למאן דלא פתח ליה בהני נדרים פתח ממקום אחר אלא מלמד אותן שהן מותרין דמשמתינן ליה דלא עביד שפיר הרמב"ן ז"ל. וכתבו בתוס' חכמי הצרפתים ז"ל מעשה באחד שנדר מכל פירות שבעולם חוץ מדגן ועבר על נדרו ובא לישאל לפני הרב וזקק לו לאלתר והתירו ולא הזקיקו לנהוג איסור כימים שנהג בהן היתר וטענת הרב היתה דאע"ג דנדרא לאורייתא הוה ואפילו לרבנן צריך שינהוג איסור אפ"ה כיון שאם אתה מעכבו באיסורו אתה מכשילו שהרי נדר בדבר שא"א לו לעמוד עליו ועוד שאם לא יהנה בנדרים אלא מעט מאד אינו מצוה לנהוג איסור כימים שנהג בהן היתר אלא מעט מאד ולא יבא לידי עבירה ולא יבא לידי ניאוף ולא יבא לידי הכשלה אבל בנדרים הללו אבל בנדרים לאוריתא נהי דפתחינן